

ת"פ 10984/08 - מדינת ישראל - בנסיבות פמ"מ נגד אמיר איסاكוב (עוצר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 15-08-10984 מדינת ישראל נ' איסاكוב(עוצר)
בפני כבוד השופט דנה מרשק מרום

בעניין: מדינת ישראל - בנסיבות פמ"מ
עו"ד אופיר פרחימה
המאשימה

נגד
אמיר איסاكוב (עוצר) - הובא
עו"ד בן יהודה
הנאשם

הכרעת דין

כתב-האישום

1. כתוב האישום שהוגש כנגד הנאשם מיחס לו ביצוע עבירות של **שוד מזון בחבורה** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), **קשירת קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, **מעשה פזיות ורשלנות (נהיגה ברכב)** לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין.

2. עובדות כתב-האישום מפרטותaira מיום 9.7.15, אשר קדם לו קשירת קשר לשוד רכב בין הנאשם לבין ג.ב., ליד 1997, שהוא קטן בעת האירוע (להלן: "הקטין"). צוין, כי הקטין הוא מתאבק גדול גוף, אשר זכה ב-----.

ביום 9.7.15 בשעה 01:50 לערך, החנה א. ח (להלן: "המתלון") רכב מסווג טויטה קוורלה (להלן: "הרכב") בחניית ביתו בנס ציונה.

בהתאם לקשר, הגיעו הנאשם והקטין אל עבר המתלון, כאשר הנאשם החזיק אקדח בידו האחתי. השניים היו לבושים בגדים שחורים, לרבות ברדס ("קפוצין"), והנ帀ה הרבים את חולצתו בידו האחראית, כך שכיסתה את החלק התיכון של פניו. הקטין ניגש אל הרכב, פתח את דלת הרכב ומשך את המתלון

מחוץ לרכב. מיד לאחר מכן פנה הנאשם אל המתלוון, ובעוודו אוחז באקדח ומכוונו לעברו אמר לו "לעוף" מהמקום.

בתגובה נמלט המתלוון מהמקום.

הנائم והקטין נכנסו אל הרכב, הנائم נהג ברכב, השניים הסיעו אותו במהירות ולא אורות לאחר מכן עלו על אי תנועה, עצרו לרגע והמשיכו בנסיעה מהירה קדימה, חלפו בסמוך לשני עובדי עירייה אשר עסקו בצביעת הכביש, וכמעט פגעו בהםם.

הנائم והקטין הסיעו את הרכב למקום לא ידוע, ביום 28.7.15 נמצא הרכב בעיר רחובות.

3. "יאמר כבר, כי עניינו של הקטין מתנהל במסגרת כתב-אישום נפרד, והוא העיד מטעם התביעה בתיק דן."

זרת המחלוקת

4. בمعنىו שnitן לכתב האישום, בישיבת יום 3.11.15, מסר סניגורו דאן של הנאשם הכחשה גורפת כי היה מעורב באירוע. הוסיף, כי הנאשם היה באזור, סמוך למקום, אך לא ביצע את המיחס לו (עמ' 3 לפניו, שורה 22).

5. "ירעת המחלוקת, אם כן, היא רחבה, כאשר אסקור את הריאות לפי הנושאים הבאים: א. התרחשויות אירוע השוד; ב. זהות הנאשם; ג. הקשר בין הנאשם לקטין; ד. עדות הקטין ואמרותיו בפני מדובבים; ה. גרסת הנאשם."

התראות השוד

עדות המתלוון

6. בסוגיה זו, העדות המרכזית היא זו של המתלוון (ע.ת.12), בחור כבן 22, שעבד בבית-ספר כאיש אחזקה.

המתלוון העיד (בישיבת יום 21.1.16) כי בלילה שבין ה - 8 ל - 9 ביולי, בסביבות השעה 2:00, הגיע לאחר בילוי להchnerות את הרכב. באחת הפניות בchnerה הבחן בשני בחורים - האחד גבוה והשני נמוך, כשהבחן הנמוך עמד בצד שמאל מזורה מאחוריו שיח, ולא ניתן היה לראות מה הוא מחזיק בידו. הבחן הגבוה התקדם לעבר המתלוון,

בחן את הרכב ומה יש בתוכו, והמתلون המשיך בנסיבות לחניה. המתلون חינה את הרכב מאחורי רכב ואן, וכך לא היה לו שדה ראייה לאחורי. הוא ירד מהרכב ולאחר חמיש שניות הסתכל לאחור וראה אדם גבוה מheight של עבורה. מתוך אינסטינקט נכנס אל רכבו והתנייעו, אך עוד לפני הספיק להכנס להילוך אחורי הגיע הבחור הגבוה, פתח את הדלת ואמר לו לצאת מהרכב. המתلون, שהיה בהלם, התנגד למשך מספר שניות, הטלפון שלו נפל על הרצפה והוא עמד חסר אונים עד שהבין כי שדדו אותו. לאחר מספר שניות ראה את הבחור הנמוך, שהגיע לתגבורות עם נשק מכoon כלפיו ואמר לו "תעוף מפה". המתلون נמלט מהמקום בריצה מהירה, עד שהבחן בבחור נמצא אתיופי שעבר בשבייל, והוא התקשר מהטלפון שלו אל המשטרה (עמ' 10 לפרטוקול, שורות 17-29).

7. במהלך פרשת התביעה, הוגש דיסק השיחה (ת/1) של המתلون למועד 100, ממנו עולה כי המתلون אכן דיווח אודוט השוד באופן מיידי. בעודו נשמע נושם בכבדות, נשמע המתلون מתאר למועדנית, כי בסמוך לספורטק בנס-צионаה, שני שכירים, שני>Rוסים, שדדו אותו עם נשק - אקדח, שניהם היו עם קפוצ'ונים (12:00). המתلون הבahir, כי הוא מתקשר בטלפון של אדם אחר, ובוואו ממתח על הקו, נשמע המתلون אומר לאדם הסמור אליו, כי היה נשק, היה אקדח (3:55), וכי הוא התקשר באופן מיידי למשטרת. לקרה סיום השיחה נשאל על כיוון הנסיעה של השודדים, אך הוא לא ידע לענות. המתلون ביקש לתאר את השודדים, והוא השיב שהם היו שני>Rוסים עם קפוצ'ונים שחורים, אשר דיברו ביניהם ברוסית ואחד מהם היה עם נשק - עם אקדח (8:22).

8. בהמשך החקירה הראשית בבית-המשפט, המתلون העירין, כי הבחור הגבוה (הוא הקטן) היה בין 1.80 ל- 1.90 מ', אולי אפילו יותר, ואת הבחור הנמוך (הוא הנאשם) תיאר בגובה של 1.50 או 1.60 מ' (עמ' 11 לפרטוקול, שורות 2-3).

הוסיף, כי הבחור הגבוה משך אותו מהרכב ביד שמאל (שם, שורה 8), כי השניים לבשו קפוצ'ונים שחורים (שם, שורה 10), וכי לא זכרים לו עוד פרטי לבוש (שם, שורה 12).

הבחור הגבוה אמר לו בעברית שיצא מהרכב, וברגע שיצא מהרכב וمعد חסר אונים "התגבורות" הגיעו בדמות הבחור הנמוך, והם דיברו ביניהם ברוסית (שם, שורות 14-17).

המתلون הדגים את תנועותיו של הבחור הנמוך - הנאשם, ותיאר שהנאים תפס את החולצה לכיוון הפנים, החזיק את האקדח ביד שמאל ואמר לו "תעוף מפה" (שם, שורה 19). המתلون הוסיף, כי הבחן באקדח שחור דומה ל"גלווק" אך אינו יודע בוודאות (שם, שורה 21). בהמשך, מי שניג ברכב נסע לאחר ונתקע באבן שפה, היה רעם חזק והשניים נעלמו (שם, שורות 25-26).

המתلون העיד עוד, כי המשטרה הגיעו אל המקום כ- 10 דקות לאחר שהתקשר לדוח על האירוע.

9. המתلون ביקש לתאר את מצבו לאחר האירוע והוא העיד, כי הוא סובל מ"פלאשבקים", חוסר שקט, מدوוח לאימו כשהוא חוזר מאוחר, ולעתים האירוע פוקד אותו בחЛОמות (עמ' 12 לפרטוקול,

שורות 25-28). הוסיף, כי הוא חש להגיע לבית-המשפט ולראות את פניו של מי שפגע בו, והרגיש כי זה יזכיר אותו לאחר שהצליח להתאושש מעט (עמ' 13 לפרטוקול, שורות 24-26).

10. **במהלך החקירה הנגדית**, עומר המתلون עם האמור בשתי ההודעות שמסר - הראשונה, בסמוך לאירוע ולזירה, ביום 9.7.15 בשעה 2:54 (נ/1), והשנייה מיום 13.7.15 בשעה 14:00 בביתו (נ/2). במהלך החקירה הנגדית וכן בהודעות, חזר באופן עקבי על כל הפרטים שמסר, ולפיים מעורב אחד היה גבו, השני נמנור, שניהם לבשו קפוצ'ונים שחורים, חזר על התפקיד שמליא כל אחד מהם, וכן חזר ואישר כי הם דיברו ברוסית. בהמשך הוסיף, כי הבחירה הגבואה גם נראה לו רוסי (עמ' 16, שורה 28). המתلون הוסיף, כי גם אם עלו אידויים במהלך הדברים שמסר למשטרה, יתכן ואלו נבעו מלחץ, ככל יום התווסף לו פרט נוסף שהתחבר ל"פאזל", וגם היום הוא בטוח שישנם פרטים נוספים שאינם זוכרים. המתلون עמד על כך כי הוא מתאר את הדברים כהוותיהם.

המתلون היה עקבי בתיאור לפיו הבחירה הנמנור - הנאשם - הוא שהחזיק באקדח, היה רעל פנים - תור שהציג את התנועה של החולצה המורמת אשר כיסתה את הפנים עד האף וכן את התנוועה של "לר מהפה" ביד שמאל שאחזה באקדח (עמ' 18 לפרטוקול, שורות 2-3). באותה העת הסתכל המתلون על הנאשם (שם, שורה 7).

המתلون נשאל מספר שאלות באשר לתחקור הראשוני בעבר, אך הוא הבHIR, כי הוא זוכר הרבה חוקרים שהיו אצלם בבית, ללא נירית, הם דיברו איתו על-פה והוא תיאר להם את שני החשודים (שם, שורות 27-28).

במהלך החקירה הנגדית אישר המתلون, כי השוטרים חזרו ושאלו אם הוא זוכר סימנים מיוחדים כלשהם אודות הבחירה הנמנור - כגון תחבותת بد לבנה על ידו (עמ' 20, שורה 7-9), והוא הבין שהם מעוניינים שהוא יזכיר פרטים נוספים (ראו גם המזכירים ת/15 ו-ת/48 באשר לאפשרות לזמן את המתلون למסדר זיהוי ח'). עם זאת, מעבר לתיאור החזקת האקדח, גבונו והיותו רעל פנים, לא יכול היה להוסיף פרטים. בהמשך העדות מסר שלבחור הנמנור היה שיער קצר, היה מעט שמנמן, מבט מאים ועם גבות חדות (שם, שורה 22).

11. ביום 13.7.15, המתلون חבר אל שני חוקרים בחניון הספורטק בנס-צינה, והצביע על מיקומם של שני החשודים בשוד (ת/3).

12. בישיבת يوم 24.11.16 הודיעה ב"כ המאשימה, כי בתיק המקביל המתנהל כנגד הקטין הוברר במהלך עדות המתلون, כי בתקנת ראשון לציון הציגו לו תמונות. בעקבות בדיקה שנערכה על-ידי פרקליטות עליה, כי תיק החקירה נפתח על ידי תקנת ראשון לציון ולימים התקין עבר לצח"מ שפלה. מאחר ונפתחו שני תיק פלא שונים, ככל הנראה בטעות, לא נמשך תיק הפלא של תקנת ראשון לציון, שם היו המסמכים הנוספים הנוגעים לדפוז באלבום. התביעה פعلاה להשגת החומר הנדרש והוא הועבר לסניגור (עמ' 249 לפרטוקול, שורות 12-19).

.13. לבקשתו של הסניגור, הזמן המתלוון להעיד שוב בישיבה הוחכות של יום 9.5.17.

בחקירה הראשית הבהיר, כי זכור לו שהتابקש להגעה למשטרה ולזהות את השודדים, אך מעבר לכך אינו זוכר את הפעולה של דפוף באלבום עבריניים. המתלוון לא הצבע על אף אחד מהנאשמים (שם, שורות 17 - 20).

.14. בחקירה הנגדית הבהיר, כי הראו לו בערך 20 - 30 תМОנות, וכי הוא לא זכר פרט זה היהות והגיעו למשטרה לשם הגשת התלונה - ולא במטרה לזהות את העבריניים, אז התבקש לנסות ולהזחותם (עמ' 263 לפרטוקול, שורות 16 - 17). הוא הסביר, כי לא סיפר על מסדר זיהוי התמונות, שכן ככל הנראה לא נשאל על כך (עמ' 264 שורה 21). המתלוון שלל נחרצות את האפשרות שהעליה הסניגור לפיה הוא בטוח שהמתלוון היה מעוניין להסתיר קיומו של המסדר (שם, שורה 31).

.15. חרף התקלה שהתגלתה בשלב מאוחר של המשפט, לפיה למTELון נערך הליך של דפודף תМОנות, עליו לא סיפר, שכונעתי כי המתלוון מסר עדות אמונה וקוורנטית, כאשר כלל לא עלו סתרות מהותיות בין האמור בהודעותיו לבין גרסתו העקבית בבית-המשפט. המתלוון היה מחויב לדיקוק, הקפיד בתיאור הפרטים אותו צכר, ולא הסтир כי פרטים מסוימים נמסרו לו על-ידי החוקרים, אך הוא נותר בשלו. המתלוון חזר באופן עקבי על הטעקן שמלא כל אחד מהמעורבים ועל השתלשלות האירועים, כשהוא הוסיף מתחשויותיו במהלך כל אחד מהשלבים ולאחר האירוע. מעודתו ניתן לקבוע באופן ברור, כי אכן התרחש שוד כמתואר בכתב-האישום, בו היו מעורבים בחור גבוה ובchor נמוך, הבהיר הגבוה הוא שמשכו מן הרכב, הבהיר הנמוך הגיע רעל פנים עם אקדח שחור דומה ל"גלאק" בידי השמאלית ואיים עליו, שניהם היו לבושים בקפואזונים שחורים ודיברו רוסית, והם נמלטו מהמקום ברכבת באופן נמהר. המתלוון דיווח אודוט כל הפרטים הללו באופן מיידי למועד 100.

עדויות נוספות לעניין התרחשות השוד

.16. עדויות תביעה נוספת מחזקות את עדות המתלוון.

.17. רש"ט אורין שמריז, ע.ת. 19, שוטר סיור בثانת ראשון לציון במסגרת שירותו הצבאי, הגיע למקום האירוע בעקבות דיווח על רכב טוויטה שנראה נושא ב מהירות ובהמשך גם בעקבות שיחת המתלוון עם המוקד (עמ' 47 לפרטוקול שורות 5 - 16).

בחקירה ראשית עליה, כי המתלוון מסר לעד זה לראשונה את כל פרטי האירוע. העד ערך על כך דוח פעולה (שלא הוגש), וכן גבה את עדות המתלוון (נ/1). העד מסר, כי המתלוון סיפר לו, שבעת שוכנס לחניה הבחן בשתי דמיות בחור, אך לא תיחס אליהם והמשיך לכיוון ביתו. בשלב שנייה לצאת מרכבו, אחד הבוחרים פתח לו את הדלת ומשך אותו החוצה, לאחר מכן הגיעו הדמויות השנייה. ציין שהבחור הראשון, הגבוה, אשר

פתח את הדלת ומשך אותו, היה מכוסה בפניו וחייב כובע. הדמות השנייה הייתה מלאה יותר ונמוכה, כאשר הדמות השנייה ציינה אליו אקדה (שם, שורות 16-25). המתלוון אמר לו שהם ממוצא רוסי ושיהה להם מבטא, והפנה לעדות שם יש פרטים נוספים (שם, שורה 27).

במהלך העדות הבהיר, כי היו פרטים שרשומים דו"ח הפעולה ולא עלו בעדות המתלוון (כגון רישום לפיו המתלוון מסר לו שהבחן הגבוי היה עם כובע), והעד השיב שהפרטים שנמסרו בעדות המתלוון יותר מדויקים (עמ' 48 לפרטוקול, שורות 3-4).

לאחר שקיבל את הפרטים מהמתלוון העביר בಗל המשטרתי את מספר הרכב ותיארו לנידות שסגרו את העיר (שם, שורות 11-12), ובהמשך גבה את העדות מהמתלוון ומושנים נוספים שהיו במקום (שם, שורות 13-16).

לאחר שגבה את העדים, העד נסע למוקד של עירית נס ציונה לחפ"ק מצלמות שמכסות את העיר על-מנת לבדוק מצלמות בסמוך למקום האירוע. תיאר, שבשעה 01:57 נכנס רכב לחניה של הספורטק - מקום האירוע, ונראה לאחר שתי דקות, בשעה 01:59, כשהוא יצא במהירות לכיוון רחוב צה"ל ושמאלתו לקיבוץ גלויות (שם, שורות 18-23).

19. **בחקירה נגד**ת**הבהיר העד, כי רשם את דו"ח הפעולה בטבלת בנידת, לאחר שסימן את כל הפעולות באירוע, כולל המצלמות וגבית עדותם של המודיעין-המתלוון (עמ' 49 לפרטוקול, שורות 5-7).******

הוא נשאל על הפער בין העדות שמסר המתלוון לבין הפרטים שרשם העד בדוח הפעולה (אשר כאמור לא הוגש לעוני). העד השיב שאינו רושם את כל העדות בדוח הפעולה ולכן ציין שהעדות מצורפת, אשר כל הפרטים שמסר המתלוון נמצאים בעדות (שם, שורות 16-17).

בתחילת ערך תשאל ראשו כדי להבהיר מידע לנידות באופן מהיר ביותר, ורק לאחר מכן הוציא מהמתלוון פרטים נוספים, אותם רשם בפנקס, ופרטים אלו העביר לדו"ח הפעולה (עמ' 52 לפרטוקול, שורות 12-14), כשהוא רשם את מה שנראה לו מהותי (עמ' 53 לפרטוקול, שורה 4).

20. באשר למצלמות העירייה הבהיר, שרוב המצלמות אינן פעילות. הוא עצמו צפה במכשירו של רחוב צה"ל, ציין את הזמן לפি מצלמות המוקד, ואת השעון במכשירו בדק עם השעון בטלפון שלו (שם, שורות 20-31).

21. עדות זו, של השוטר הגיעו לזרה, מחזקת את הפרטים שהמתלוון מסר באופן עקבי החל מהפגש הראשון עם המשטרה לעניין השתלשלות השוד. עוד עולה מהעדות, כי גרסת המתלוון מתישבת עם השתלשלות שתועדה במכשירות העירייה לעניין שעת השוד ושעת עזיבת החשודים את הזרה עם הרכב.

22. ראיות נוספות שהוגשו בהסכמה גם הן תומכות בגרסה המתלוון.

דוח פעלת מיום 9.7.15 מאת דוד ספיטקובסקי, ע.ת. 20, מהשעה 03:44 - ת/61 מעלה, כי עד זה הגיע אל המקום ופגש במתלון, אשר תיאר שניגשו אליו שני צעירים עם קפוצ'ונים על הראש ואחד מהם אים עליו באקדח שחור, ככל הנראה "גלאק", וכי שמע אותם מדברים ברוסית. צוין, כי במקום היה גם השוטר אורין שמריז, ועד זה הוא שהניחה את אורין לגבות עדות מהמתלון.

ת/43 - הודיעתו של גנטו באיה, ע.ת. 7, מיום 19.7.15 בשעה 13:29, ממנה עולה, כי עד זה הוא שפגש במתלון וננתן לו את הפלאפון שלו. תיאר, כי הבחן בשתי דמויות במרחב של 30- 40 מטרים מהם אשר לבשו בגדים החיים. האзор היה חשור, לא ראה דבר ולא הבחן בהפרשי גובה ביניהם (שורות 4-9). מתאר, כי הוא המשיך לכיוון ביתו ולאחר מכן - שלוש דקות שמע מישחו צעק לו לעזרה, אותו אדם הגיע אליו מפוחד, ביקש ממנו להתקשר למשטרה, ו אמר לו שצדו אותו ויש להם אקדח. הבוחר שנשداد אמר לו שהחשודים דיברו ביניהם ברוסית ושיש להם אקדח (shoreה 24).

העד מסר עוד, שראה את הרכב שנגנב במרחב של 100 מטרים, שמע רעש של "בום", והבחן ברכב עוצר לכמה שניות (shoreות 11-17).

ת/44 - הודיעתה של יסמין קירשנר, ע.ת. 8, מיום 19.7.15, ממנה עולה כי הייתה בסוף הבדיקה של הספורטק עם ידיד שלה, מתן. תיארה, כי מתן סובב את הראש ואמר לה להוריד מהר את הראש ולהחש כי יש אקדח. הם היו בשקט ושמעו את הריב (shoreות 6-8).

הם ראו את הרכב שchnerה מאחוריהם, בצעע אפור, שהתחילה לנסוע "מממש בלחץ", עליה על אי התנועה, נעצר והמשיך בנסיעה (shoreות 11-13).

העדת הבדיקה בשלושה אנשים, שניים מהם בסביבות הרכב האפור - כשהלא ראתה מהם לבשו, והשלישי שהיה עם קפוצ'ון על הראש (shoreות 15-16). חשבת שהם דיברו בעברית, אך לא הקשישה ולא תיחסה לזה (shoreה 18).

ת/45 - הודיעתו של מתן רוזנברג, (ע.ת. 9) מיום 21.7.15, הוא הידיד של יסמין. תיאר, כי בשעה שהו ברכב, שמעו צעקות, החלונות הרכב היו סגורים. שניים החלו לריב עם נוג הטויטה, אחד מהם שלף אקדח, התחילה לצעק חזק וכיוון לעבר הנוג את האקדח, כשניהם היה להבין שהוא מסמן לו יצאת מהרכב. תיאר את השניים בגובה 1.75 מ', שניהם עם קפוצ'ונים. אחד היה קצר יותר נמוך, ונראה שהם באו משומן מקום, "כailo" חיכו לרכב ואז התנפלו על הנוג (shoreות 4-17).

לאחר מכן נוג הטויטה יצא מהרכב והלך לכיוון הגינה. האדם שהיה חמוש בנסע נוג ברכב והאחר היה הנסע (shoreות 18-19). הרכב נסע ברורס ועלה על המדרכה. הרכב עצר והשניים התחלפו ביניהם, כשהאדם החמוש היה בצד הנסע (shoreות 18-20).

תיארשוב, שראה שאחד מהם שלף אקדח, וכיוון אותו לנוג הטויטה. אמר שהוא התרכז באקדח ורצה לראות מה יעשה באקדח (shoreות 26-27).

נשאל על סימני ייחודיים של השודדים ואמר שהם היו עם קפוצין שחור וכובע קסקט, אך לא בטוח בזגוגע לכובעים (שורה 31). אמר שהוא חשור, וזכיר כפרט לבוש רק את הקפוצין (שורה 37).

.23 עדים אלו מחזקים את השתלשלות האירועים הכלילית שתוארה על-ידי המתلون. המתلون, אשר ראה את השודדים מקרוב, זיהה בבירור מעורב אחד נמוך והשני גבוה. שאר העדים מבססים כי שני המעורבים היו עם קפוצ'ונים, דיברו ברוסית ביניהם, אחד מהם משך את המתلون מהרכב, השני הגיע עם אקדח וכיון אותו עבר המתلون, והשניים עזבו בנסיעה פרועה את הזירה עם הטויטה.

עדויות לענין אופן הנהיגה לאחר השוד

.24 העדים יהודה אינסתנבול (ע.ת.11) ושלומי חן (ע.ת. 10) מבססים את הנהיגה ברכב באופן פיזי ורשלני, כפי שמייחס לנאים בכתב-האישום.

.25 יהודה איסטנבול, עובד בעיריית נס ציונה, באגד שפע בתחום של צביעה כבישים, עבד באותה עת, יחד עם שלומי חן, על רחוב צה"ל בפינת קיבוץ גלויות (עמ' 45 לפרטוקול, שורות 17 - 22). לאחר סיגר נתיב נסיעה, הגיע רכב טויטה כסוף בmahirot לאפשרות להיכנס לנ庭יב הסגור לרחוב צה"ל. הרכב נסע בmahirot ועלה על צבע של מעבר החציה ועל כבליים, ונסע שמאליה. האירוע העלה את חשוון, הוא התקשר למועד ודיווח שכמעט דרסו אותם (שם, שורות 24 - 28), כשמסר כי נראה לו שהאורות היו כבויים והוא לא הצליח לזהות את הנוסעים שכן הם חצו את הצומת בmahirot (עמ' 46 לפרטוקול, שורות 16 - 18). אחרי חצי שעה הגיעו נידות והתברר שהיא שוד כ- 100 מטרים ממש (עמ' 45 לפרטוקול, שורות 28 - 31).

האירוע התרחש בשעה 00:00 לערך, כאשר עדותו נגבהה בשטח (עמ' 46 לפרטוקול, שורות 4 - 5).

.26 ואכן, מזכר ת/38 מיום 14.7.15, שנערך על-ידי גדי אביב (ע.ת.3), החוקר אשר ריכז את התיק, עולה כי החוקר אביב הוא שפגש באיסטנבול בשעה שצבע מעברי חציה בנס-צиона. על-פי האמור במסמך, איסטנובל מסר, בין השאר, כי לפטע הגיחה טויטה כסופה בmahirot, כשהנגה היה נמוך ומבוהל ו"לידו ישב מישחו ענק (כך בדיק אמן)".

החוקר אביב או איסטנבול לא נשאלו לענין זה בחקירה נגדית, אם כי איסטנבול הבahir בחקירה הנגדית שאינו מסוגל לזהות מי מהחשודים מפתח mahirot הנסיעה (עמ' 46 לפרטוקול, שורות 26 - 28).

.27 הודיעתו של שלומי חן, ע.ת. 10 - ת/47, הוגשה בהסכמה, והוא תיאר כי הם סגרו את הכביש עם קונוסים, ובעת שהחלו לצבע את מעבר החציה, הגיע מולם רכב טויטה בצבע כסף/אפור ללא אורות. העד אמר לו לעצור, אך הרכב לא עצר, ובמהמשך פנה הרכב שמאליה לכיוון קיבוץ גלויות. סיפר שהרכב

כמעט דرس אותו ואת שותפו יהודה איסטנוביל. לא ראה את פניהם של החשודים ולא יכול לזהותם
(שורות 2-13).

.28. הרכב הטויזטה של המתלון אוטר בסופו של יום ברוחבות מול חניון רכבים ביום 28.7.15 (ת/54). הרכב לא היה נועל, בשטיח שליד הנהג אוטרו תרמילים של אקדים 9 מ"מ, ובשתייה כסא הנהג נמצא כדור עם קליע של 9 מ"מ ובקבוק שבתוכו נוזל בריח בנזין. לא הוצגו לעיוני ראיות פורנזיות מתוך הרכב.

.29. מכלול העדויות - ומרכזן עדות המתלון - מעלה, אם כן, כי השוד, כפי שהוא מפורט בכתב-האישום אכן התרחש; עדי הראייה בחנית הספורטק ועובדיו העירייה מבססים, כי השודדים אכן נהגו באופן המסקן את המשתמשים בדרך, כפי המתואר בכתב-האישום.

זיהויו של הנאשם

.30. לאחר שנקבע כי אכן התרחש האירוע המפורט בכתב-האישום, הרי שעל רקע יריעת המחלוקת הרחבה, הביאה התביעה ראיות באשר לזהות השודדים, כאשר לטענת התביעה הקטין הוא המעורב הגבוה, והנואם הוא המעורב הנמוך שאחז באקדים.

מצולמות אבטחה

.31. ביום 13.7.15 נתפסו מספר מצולמות אבטחה ממוקמות הסמוכים לאזור האירוע, בין היתר מאולם אירועים קיירה, המכסה את החלק האחורי של חנית הספורטק, וכן מהפיצוץ של משה שאשא שנמצא בצומת הרחובות יצחק וbenyamin ובמקביל לרוחב שבו התרחש השוד (ת/2, ת/4, ת/5; עדותו של החוקר מנחם רוניצקי - ע.ת. 2, עמ' 23 לפרטוקול, שורות 6-12).

.32. צפיתי בדיסק מצלמת האבטחה בפיצוץ (ת/4) יחד עם דז"ח הצפיה שנערכ על-ידי החוקר רוניצקי (ת/5), בהתאם להסבירים שהעלתה החוקר רוניצקי במהלך עדותו בבית-המשפט (בישיבת يوم 21.1.16 פרוטוקול עמ' 21-43).

בדז"ח הצפיה צוין, שזמן המצלמה توأم בזמן אמת, ובמהלך עדותו של החוקר רוניצקי הוא לא נשאל כלל לעניין זה בחקירה הנגדית (בניגוד לשאלות רבות שנשאל אודוט פערி הזמינים בצילמות מאולם קיירה, ראו פרוטוקול עמ' 33-35).

.33. ביום, לאחר עדות הנאשם, אין מחלוקת שהוא זה שנראה בצילמות הפיצוץ. צוין, כי על-פי מזכיר שערך החוקר אביב - ת/39 ביום 14.7.15, הוא הפיז תמונה של שני החשודים שנראו בסרטון למנהל

השיטור העירוני, ואחד השוטרים זהה כי המדבר בנאשם. בחקירהו במשטרה, הנאשם שמר על זכות השתייה בעניין זה.

.34. **במצולמה 1**, ממוקמת מחוץ לפি�צזיה, נראה שני חסודים - הנאשם והקטין - כשהם נכנסים יחד אל הפיצזיה (01:45:33). הנאשם נראה לובש ג'ינס וטี้ שירט עם הדפס, ועל שני פרקי ידו תחבותות (כתתבותת יד שמאל לבנה יותר, ותתבותת יד ימין בצבע גוף).

פערו הגבהים בין השניים ברורים, כאשר הקטין, נראה גבוה במעטלה מראש המהנאשם, לובש מכנסיים קצרים עם חולצת קופצון ושורולים מופשיים.

.35. גם **במצולמה 4**, נראה השניים נכנסים אל הפיצזיה בשעה 01:45:40. הנאשם נכנס ראשון והקטין הגבוי צועד מיד אחריו, במהלך ההליכה מכניס הנאשם את ידו השמאלית אל הכס.

.36. **מצולמה 3**, ממוקמת בתוך הפיצזיה. בשעה 01:45:46 נראה הנאשם והקטין נכנסים אל הפיצזיה. ידו השמאלית של הנאשם נמצאת בכס. הקטין, הגבוי, נראה הולך אחריו. הנאשם מסובב ראשו לאחור ואומר דבר-מה לקטין הגבוי (וכך גם **במצולמה 6**, 01:45:40).

.37. **במצולמה 5** נראה השניים חולפים בתוך החנות בשעה 01:45:45, בסמוך לשני עובדים, כאשר המהנאשם הולך ראשוןomid אחורי הקטען הגבוי.

.38. בשעה 01:55:30 נראה המהנאשם והקטין יוצאים מהפיצזיה **במצולמה 1**. הנאשם יוצא כשבידו הימנית סיגריה ובידו השמאלית בקבוק שתיה. הבוחר הגבוי הולך בצדדים אליו מצד שמאל.

.39. צפיתי בקובץ שהורד ממצולמת האבטחה של אולמי קיירה (דיסק ת/6), יחד עם דוח הצפיה שנערכ על-ידי החוקר רוניצקי (ת/7) והדבירים שעלו במהלך עדותם. מצולמה זו צופה על החלק האחורי של האולם, ומכסה את החניה האחורי של האולם ואת הכניסה לחניון הספורטק. על-פי מציין בת/7, זמן המצלמה מאוחר ב- 70 דקות לזמן האמת, כך שיש להוסיף 70 דקות לזמן המצלמה על מנת לקבל את זמן האמת (ועל כך גם חזר בעדותו בבית-המשפט, בעמ' 23 לפרוטוקול, שורות 22 - 24).

.40. בעדותו בבית-המשפט, במהלך החקירה הנגידית, הסביר החוקר רוניצקי, כי הוא הגיע למקום קצר לפני קובי רן, האיש הטכני שהורד את המצלמות. מיד במקום ראה שיש סטייה בזמן (עמ' 32 לפרוטוקול, שורות 1 - 3), ולאחר שראה שברטון קיימים תכנים רלבנטיים, העיך את האיש הטכני (שם, שורות 7 - 9). רוניצקי עומת עם העובדה שמדובר דוח הצפיה נושא תאריך 19.7.15, והוא הבahir כי הגיע לאולם يوم או יומיים לפני, אך לא רשם על כך מזכר, וכי בנושא זה יש להסתמך על המזהר שרשם החוקר המiomן קובי רן.

- .41. אכן, מוטב היה לו החוקר ורניצקי היה רושם מזכיר על בדיקת הזמן שעה באותו היום. עם זאת, גם על-פי האמור בסעיף 3 לזכר דז"ח הצפיה - ת/7, עולה כי מבחרתו של העד, החוקר המiomן קובי רז הוא הגורם האחראי לבדיקת עיריית הזמן, כמשמעותו בבדיקה של זמן המצלמה שעריך החוקר קובי שהוריד את הקובץ, עולה כי זמן המצלמה מאוחר ב- 70 דקות לעומת ב- 70 דקות, כך שיש להוסיף 70 דקות לזמן המצלמה על מנת לקבל זמן אמיתי.
- .42. מזכיר שעריך קובי רז, ע.ת.13, ביום 14.7.15 - ת/66 מעלה, כי ביום 13.7.15 התבקש להודיע מצלמות אבטחה באולמי קיירה ובפיקוציה. באולמי קיירה מצא שעה ועשר דקות פיגור מזמן אמיתי; מצלמות הפיקוציה תאמו זמן אמיתי.
- בעודתו בבית-המשפט עלה, כי העד הוא חוקר בצח"מ ובנוסף חוקר מיומן של מצלמות אבטחה. כשהגיע למקום ההוראתו של החוקר גדי איבוב, צילם את המסר, בדק זמן אמיתי מול המערכת ועשה את החישוב, לאחר מכן הודיע את הסרטונים, צרב לדיסק והעביר החומרם למנהל התקיק (עמ' 90 פרוטוקול, שורות 4 - 10).
- .43. בחקירה נגדית השיב בכנות, כי אין בידו את צילומי המסר. חזר ואישר, כי הוא הגיע אל המקום, צילם את המסר, רשם בדוח הפעולה את מה שעשה וכיצד הדברים תועדו, שכן הוא עובד באופן שגרתי. הוסיף, כי אף פעם לא התבקש להביא צילומים והתחייב כי איש לא "יפברך" צילומים או שעות (עמ' 91 פרוטוקול, שורות 2-5). הסביר, שהופיע בשעות נובע מכיוון DVR (עמ' 92 פרוטוקול, שורה 29).
- .44. מצאתי כי התביעה הביאה את מכלול הראיות הרלבנטיות לעניין עיריית הזמן, ככל שאלה קיימים, במצלמות האבטחה, כשהעדות המרכזית לעניין זה היא עדותו של קובי רז, אותה אני מוצאת כאמינה, והוא שתיעד את כל מהלך הפעולות הרלבנטיות.
- .45. בקטע הידועו השני בקובץ של אולמי קיירה, בזמן מצלמה 00:47:55 - דהינו, זמן אמיתי 01:57:55 נראים שני אנשים, הדמות משמאלי נמוכה יותר, לבושה בטיח שירט ובמכנסיים ארוכים, ועל היד השמאלית תחובשת על פרק כף היד. מימין נראה צועד אדם גבוה יותר, לבוש במכנסיים 3/4. בז"ח הצפיה מצוין, כי השניים נצפו כ- 30 מטרים מהמקום בו הבחן בהם לראשונה המתلون, שנשداد כ- 3 דקות לאחר מכן.
- .46. כן נצפו שלושה רכבים שנכנסים כדקה, שניים וחמש דקות לאחר שנראים השניים במצלמות. בשעה 00:52:40 - זמן אמיתי 02:02:40, נראה יציאה של רכב נוסף ללא אורות.

- .47. החוקר ורניצקי ערך דז"ח צפיה ביום 14.7.15 - ת/10, לאחר שצפה במצלמת אבטחה השוכנת לעירית נס ציונה, שנמצאת מול הכניסה לחניון הספורטק, נכון לתאריך 9.7.15, מהשעה 1:00 ואילך

(הדיםק לא צורף, אך העד לא נשאל על כך במהלך עדותו). בדו"ח מצוין, כי מונה המצלמה תואם בזמן אמת (אם כי במהלך עדותו הבהיר כי תיתכן סטייה של דקה או שתים מזמן אמיתי, כך לפי דבריו טכני) המצלמות של מחלקת הבטיחון של עיריית נס-צינה, ראו עמ' 31 לפרטוקול, שורות 8-11 וההערות הרשומות בת/8 ו-ת/25).

בשעה 09:57:01, נראית כניסה של טויטה קורולה כסופה לתוך החניון, שהגיע בנסעה מרוחוב הבונים.

בשעה 09:59:02, הטויטה קורולה הכסופה, עם גלגל ימני קדמי ללא טסה, יצאת בנסעה מהירה עם אורות כבויים מחניון הספורטק לכיוון רחוב צה"ל.

בכיסא ליד הנגה נראית דמות אדם בעל מבנה גוף גדול לבוש בשחור (ועל כך חזר גם בעדותו בבית-המשפט, בעמ' 25 לפרטוקול).

בשעה 10:01:25, רכב יאריס בצבע לבן השיר לעדה יסמין, יצא מחניון הספורטק ופונה ימינה לכיוון כיכר הבונים.

ת/24 ו-ת/25 - דו"חות צפיה של מצלמות אבטחה נוספות של עיריית נס-צינה - האחת של מצלמת ככר הבנים, והשנייה מצומת הרחובות ויצמן-הבנים, מעליים השתלשלות זהה לדו"חות הצפיה הקודמים ולאלו שנצפו בצילומיות של אולמי קיירה והפייצזיה. החוקר ורניצקי סיכם בתרשים את השתלשלות האירועים ממצלמות העירייה במסמך ת/8.

הקשר בין הנאשם לקטין

המצרים ת/14, שנערך על-ידי החוקר ורניצקי, ו-ת/13, אשר נערך על-ידי החוקר גדי אביב (והוגש בהסכמה), עניינים בכך שההנائم והקטין נראו ביחד ייחודי מחוץ לביתו של עמוס לביא "הגדור" (ראו בת/13) ביום 14.7.15. על-פי מזכר של החוקר ורניצקי (ת/14 מיום 16.7.15), ביום 14.7.15 בשעה 15:00, במהלך פעילות לאיטור הרכב שנשדד, סרק עם שוטרת נוספת את שכונת קריית משה ברחובות. בכניסה לבית משפט לביא ראה הרכב מסוג סקודה ולידה ארבעה אנשים, ביניהם הנאשם והקטין.

ביום 20.7.15 התקבל מידע מודיעיני לפיו בבית ברוחוב רמב"ם 55 ברחובות נראה הנאשם והקטין יחד עם שניים נוספים (ראו דו"ח פעולה מאות אבי זנה, ע.ת. 17, מיום 20.7.15). שני צוותים של המשטרה הגיעו למקום, דפקו בדלת, שמעו דבריהם ולאחר מכן היה שקט מוחלט. בעזרה ערכות פריצה פתחו את הדלת, ובדירה נמצא גם הקטין והנائم (ראו גם מזכירים של שוטרים נוספים שהיו בדירה - ת/58, ת/59). הנאשם והקטין נעצרו (דו"ח מעצר של הקטין - ת/55; דו"ח מעצר של הנאשם - ת/60).

.51. בהודעה הראשונה שמסר הקטין (ת/28) נשאל על הקשר שלו עם הנאשם. הקטין השיב, שאין לו קשר אליו, אינו זוכר מהין ההיכרות עימיו, ויתכן ששמע את שמו בעבר (שורות 86 - 94). כנסיאל הקטין האם נסע עם הנאשם ברכב ויצא עימו מחוץ לרחבות השיב, כי אינו מעוניין לענות, שכן החוקר כועס עליו (shore 120).

.52. הקטין שהוא בתא עם מדובבים, ובהמשך אתיחס לעניין זה בהרחבה. בשלב זה אומר, כי הקטין התיחס לחברו בין הנאשם בשיחה עם המדובב המכונה "איטי דdon" (ת/33). כנסיאל על-ידי המדובב מודיע הוא בمعنى השיב הקטין, **"יש לי חבר פה"** (עמ' 5, shore 6). בהמשך הבahir, כי בתקע עצור גם אמר, הוא אינו יודע את שם משפחתו, הוא אינו חבר שלו, אך הוסיף כי הוא סומך עליו, הוא גדול ממנו, במספר שנים, הוא בחור טוב (עמ' 41, shore 20 - 38), **"בן אדם עם עבר, לא סתום"** (עמ' 42, shore 2). בהמשך נשאל מי היה איתה בסיפור, והשיב: **"אה אחד אמר"** (עמ' 62, shore 6), וכי הוא בוטח בו **"במאה אחוזים"** (שם, shore 23).

.53. בבית-המשפט סייר הקטין שהוא דובר עברית, אנגלית ורוסית ועלה לישראל בשנת 2001 (עמ' 54 לפרוטוקול, shore 24). הוא גר ב-----, אך שהוא ברוחבות מספר שבועות אצל חברים.

תיאר היכרות שטחית עם הנאשם, כשפגש אותו מספר פעמים, אינו זוכר כיצד הכירו, לא היו להם שיחות מפורטות, ככל הנראה הנאשם מבוגר ממנו, אך שנפגשו שוחחו בעברית (עמ' 55 - 56 לפרוטוקול).

כשעומת במהלך החקירה הנגדית עם הדברים שמסר אודות הנאשם במהלך הדיבוב, הכחיש את הדברים ולחילופין הסביר שלא ניתן להסתמך על אמרתו או שהמידע נמסר לו קודם לכן במהלך חקירותו.

חקירות הקטין, פעילות המדובבים ועדותם בבית-המשפט

חקירות הקטין לפני פעילות המדובבים

.54. כפי שפורט לעיל, ה**קטין נחקר לראשונה** ביום 20.7.17 (ת/28). במהלך חקירה זו נשאל בעיקר באשר לחבר שלו עם הנאשם והכחיש מעורבות בשוד מזון. אישר כי הוא דובר רוסית (shore 165). הקטין נשאל אם הנאשם דובר רוסית, השיב שאינו יודע, ואני זוכר אם דבר איתה בכלל (shore 167). בהמשך, אמר לחוקר שכואב לו הראש וכי משלב זה הוא שומר על זכות השתקה (shore 182). הקטין סירב לחתום על הודהתו.

.55. ה**קטין נחקר בפעם השנייה** ביום 21.7.15 בשעה 14:45 (ת/29) על-ידי החוקר יובל אשר (ע.ת.14). הוא חוזר על כך שהוא חף מפשע, התלונן שוב על כאב ראש וכואב גרון ושתק כל החקירה (shore 9 -

.(13)

noch hetune, ci b'mahalr shihothu um m'dobrim, asher h'trahehu b'mashr, m'ser lahem at ha'petim shnouda lo mahokrim, ani ro'a lnkon l'peret at ha'petim ai'tem u'mat b'mahalr chikra zo.

הקטין נשאל האם מכיר את הנאשם, שהוא בדיון עימו בהערכת המעצר (שורה 19), והקטין לא השיב.

עוד נאמר לו, שיחד עם אמיר איסاكוב שッド איזומי אקדח רכב טויטה קורולה מאחור הספורטק בנס ציונה, ביום 9.7.15 סמוך לשעה 02:00 (שורות 25-26).

כן עומת עם גרסת בעל הרכב, אשר מסר כי הגבוה הוא זה שמשר אותו מהרכב ואמר לו "לעוף מפה", נכנס למושב הנהג תוך שהוא דיבר ברוטסית עם הנאשם (shoreot 28-29). כן נאמר לו, שהנשדד מסר כי הבהיר הגבוה שלפ' אותו מהרכב בכוח והוא בחור לבש קפוצ'ון שחור (shoreot 65-66).

הציג לו תמונה בה הוא נראה לבש קפוצ'ון שחור (shore 63), ותמונה נוספת בה הוא נראה הולך בצד ימין לבחר שלבוש בחולצת טריקו שחורה עם תחבות על היד, כשאותו בחור הוא אמיר איסاكוב (shoreot 68-69). עוד נאמר לקטין, שההתמונות שהציגו בפניו נלקחו מצלמות באחור השוד, שבהם רואים בבירור שהוא היה כ- 2 דקות לפני השוד יחד עם אמיר איסاكוב כ- 30 מטרים ממוקם ביצוע השוד.

הקטין עומת עם מארג הזמן מכל מצלמות האבטחה, ונאמר לו כי: על פי בדיקת מצלמה הנמצאת בפייצזיה בצומת הרחובות ויצמן - הבנים, הוא נראה ביחיד עם אמיר איסاكוב בשעה 01:45:50 כשהם נכנסו לפיצזיה; בשעה 01:55:49 נראה שהוא יוצא יחד עם איסاكוב מהפייצזיה והולכים לכיוון החניון בו אירע השוד; בשעה 01:57:56 נראה יחד עם איסاكוב כשהם חוצים את החניון של אלום החתונות לכיוון החניון בו אירע השוד ובמרחק 30 מטר מהמתלון; בשעה 01:59 נראה הרכב הטויטה הכספי מגיע לכיוון החניון; בשעה 02:02:40 נראה הרכב הטויטה נמלט מהחניון, לאחר ששדרד אותו יחד עם איסاكוב (shore 136); בשעה 02:02:59 נראה הרכב הטויטה בורחים מהחניון, כאשר רואים דמות של בחור גדול לבוש קפוצ'ון שחור יושב ליד הנהג; בשעה 02:04:54 נראה הרכב הטויטה חוצה את הרמזור של רחוב ויצמן - הבנים ופונה שמאליה לכיוון רחובות (shoreot 142-143).

56. החוקר יובל אשר, אשר משרות בצח"מ שפלה, משמש כחוקר נוער 18 שנים. הוא תיאר את חומר החקירה שהוא בשלב זה בידיהם (תמונות, סרטוני האבטחה, עדי ראייה וכן עדות של אדם אשר השפיר דירת מסתור ברכובות - עמ' 94 - 95 לפרטוקול). העד אישר, שהחוקר ורניצקי היה שותף בחקירה השנייה, והוא שהתמקד בצילומות האבטחה. עוד אישר, שהחקירה השנייה כל פרטיה השוד נחשפו ביזמתם בפניו של הקטין, והוא היה מודע לתרגיל החקירה שהיא אמרה להתבצע למחרת (עמ' 96 לפרטוקול).

פעולות המדברים

עמוד 14

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

.57. לאחר חקירתו השנייה, החל תרגיל החקירה עם הקטין (תמלילים - ת/33, ת/33א' ודיסקים - ת/33ב' ו- ג'), בו השתתפו שלושה מדובבים - שוטרים: המכונה "איתי חדד" (עצור 2 בתמליל; להלן גם: המכונה איתי או המדובב איתי), המכונה "אמיר דדון" (עצור אמר בתמליל; להלן גם: המכונה אמר או המדובב אמר), המכונה "אבי ממן" (עצור 4 בתמליל; להלן גם: המכונה אבי או המדובב אבי).

מצוין, כי עם תחילת שמיית עדות המדובבים הוברר, כי בתמליל נפלן טעויות בזיהוי הדוברים, ובמהמשך הוגש תמליל מתוקן בהסכם (ראו הودעת הפרקליטות מיום 4.4.16; דוחות הבירה ת/70, ת/72).

.58. משה שרפי, קצין מדובבים בלהב, תידרך את המדובבים לҚראת פעילות הדיבוב שהתחילה ביום 21.7.15 סמוך לשעה 00:18, כשאין כי מדובר בקטין כבן 17 (ת/64, ת/67א', ת/68 ת/71).

תמליל הדיבוב

.59. מתמליל ותיעוד הדיבוב עולה, כי הקטין היה מודע לאפשרות שהיו מדובבים בתא המცר וכיון באזני המדובבים איתי ואمير שהסניגור שלו אמר לו שלא ישוחח עם איש (ת/33, עמ' 9, שורה 14, עמ' 12, שורות 4 - 5), וכי איןנו יודע מי שומע אותם בחדר זהה (עמ' 26, שורות 15 - 16).

בהמשך סיפר שהראו לו צילומים מתוך קיוסק, אך אמר לשוטרים שאינם מזהה את עצמו (עמ' 16-17).

הקטין התעניין כמה שנים יכול לקבל קטן ללא עבר פלילי בשוד מזין (עמ' 24, שורות 1-4).

בהמשך הדיבוב נכנס אל התא המדובב המכונה אבי, פנה אל הקטין בטון לא נעים, ושאל את הקטין מי הוא ומהין הגיע (עמ' 34 - 35). הקטין הסביר, שבתקיך עצור גם אמר, איננו יודע מה שם משפחתו, והוא מכיר שלו (עמ' 36, שורות 13-20). עוד אמר שהשוטרים אמרו שהם עשו את השוד ביחד.

בהמשך כשהמדובר איתי שאל את הקטין אם על זה מסתובכים, על סוג הרכב הזהה, השיב הקטין שزادה הייתה שנות (עמ' 38, שורה 3).

בהמשך אמר הקטין שהוא מקווה שייתחשבו, שיתנו איזה שלוש, לא יותר (עמ' 40, שורות 29-31).

המדובר אבי שוב שאל את הקטין מה הסיפור, אך אמר לו הקטין: "**אני אספר לך את הסיפור ב... הם אומרים, בסדר?**" (עמ' 40, שורה 38). כך המשיך ותייחס ש"ם אומרים" שהוא ומישחו נוסף הלאו וביצעו שוד מזין עם מזין עם אקדח, באזרע נס ציונה, בתשייע בחודש.

כאשר נשאל אם הם "שחררו", השיב שלא ושואן נפגעים (עמ' 41, שורות 2-13). עוד אמר שהוא מכיר את הבוחר השני, אבל הוא אינו חבר שלו, הוא סומך עליו, הוא מבוגר ממנו במספר שנים, הוא בחור טוב (עמ' 41, שורות 20-38), לא סתם בחור - אלא בחור עם עבר (עמ' 42, שורה 2), והם הכירו דרך חברים מרוחקות (שם, שורות 8 - 13). כן הוסיף, ש"ם אומרים" שהבחור עם הקפוץ הרבי

למי שישב ברכב, אך לא קרה כלום ואין נפגעים (עמ' 42, שורות 30-36). הוא עצמו ירד מרכבו אצל חבר מרוחבות ונסע ל--- (עמ' 43, שורה 10).

בהמשך אמר: "חושב על זה איזה מטופטם אני. מחר מסדר. בסדר השלמתי עם זה אני הולן בקרוב עם כתב... אני חמור לוקח בחשבון אפשרות הכי גרוועה" (עמ' 55, שורות 31-33).

כשנשאל מה עשו עם הרכב, השיב שהוא מוחבא איפה שהוא (עמ' 56, שורה 22), הוסיף שאמרו שהוא רכב טויטה קורולה, וכי הם ניסו למכור את הרכב (עמ' 56, שורות 28-36).

הסביר, כי לא תכננו מראש לשודד הרכב, אלא זה קרה במקרה (עמ' 57 שורות 37-38). הקטין נשאל איך ידע שהמצב של הרכב טוב, והשיב שהוא נסע ברכב, בעצם השני הוא שנסע ברכב (עמ' 58, שורה 4). כשנשאל מי מהם החביא את הרכב, השיב שהוא סוג של ביחד (עמ' 58, שורה 21). כשנשאל על מקום המחבוא של הרכב, השיב שהרכב נמצא במקום טוב וצעריך לחפש טוב (עמ' 59, שורות 9-15). באשר לבגדים שהיב שהם זרקו אותם (עמ' 62 שורה 35).

על מסדר ההזיהוי אמר הקטין: "בע"ה, מחר בעזרת השם הוא לא יהיה אותו" (עמ' 60, שורה 13).

60. בהמשך פעולת הדיבוב ביום 22.7.15 (תמליל ת/33א'), הקטין מסר שהוא לא נהג ברכב (עמ' 7 שורה 24), כי האירוע התרכש בחניה (עמ' 9, שורה 35), שנסעו רחוק ממש דרומה, מרחק של שעתיים (עמ' 10, שורות 23-29), לא היה זמן "להעיף את הרכב", אך האוטו במקומות בטוח (עמ' 11 שורות 5-6).

דו"חות הפעולה שנערכו על-ידי המדובבים

61. להשלמת התמונה בדבר הדברים שנמסרו על-ידי הקטין למדובבים,อาท"ח לדו"חות הפעולה שנערכו על-ידי כל אחד מהם ולעדויותיהם בבית-המשפט.

62. המדובבอาท"ח ערך דו"ח פעולה ביום 22.7.15 בשעה 11:10 (ת/65), דהינו עם תום פעולה הדיבוב, ובו ציין כי ביום לפני כן קיבל תדרוך על-ידי קצין המדובבים, לפיו מדובר למי שחשוד בשוד מזון ותמונה הוצאה להלן.

הmadobberอาท"ח נכנס בשעה 17:45 לתא מעצר, ולאחר זמן מה נכנס לשם בחור בשם אמיר וגם הקטין, באותו זמן על פי התמונה. ביצע עם הקטין שיחת היכרות. במהלך השיחה בה דיברו על השוד, סימן לקטין עם יד ימין סימן של אקדה, והקטין ענה לו שכן. המדובב אמר קרא לקטין והם שוחחו ביניהם בלחישות, כשהוא שמע באופן חלקי בלבד את שיחתם. אמיר שאל את הקטין מה לבש, והקטין

הшиб שהוא עם קפוצין לבן עם שרולים ארוכים והקפוצין היה על הראש, והשני היה עם החולצה הקצרה. נשאל אצל מי היה האקדח, והקטין השיב שאצל הבוחר השני.

בהמשך הדוח תיאר את סיפורה הקטין בדיוב. לאחר זמן מה נכנס לתא המדובב אבי ויצא אמיר. ציין כי השהות בתא הייתה נעימה וברוח טוביה. בסיום הלכו לשון והתעוורו בבוקר ולא דיברו על התקיק, ובשעה 9 לערך יצא מהתא.

.63. המדובב אמיר גם הוא ערך דוח פעולה בסמוך לאותה שעה (ת/68). לאחר התדריך שקיבל, הוא נכנס בשעה 18:00 לתא, שם ראה את המדובב איתי ובהמשך נכנס הקטין. איתי והקטין החלו לדבר על התקיק. המדובב אמיר שאל את הקטין איך הם ביצעו את השוד והראה בסימני ידיים צורה של סכין או של אקדח, והקטין ענה בלחש קרוב לאוזנו "זה", תוך שהראה בידו סימן של אקדח. המדובב אמיר בקש מהקטין שיבוא וישב לידו על המיטה, ובשלב זה דבר עם הקטין בלחישות, כאשר איתי עמד בסמוך. ציין שהקטין אמר לו לשלב קפוצין לבן עם שרולים ארוכים, והבחור השני לבש חולצה קצרה.

ביום 22.7.15 בשעות הבוקר קם וראה את כל יושבי התא ערים. לאחר זמן מה איתי ואבי יצאו מהתא, והוא נשאר עם הקטין לבדו. שאל את הקטין מתי ראה את אמיר והוא ענה מספר ימים לאחר השוד.

ציין שהשיחות היו באווירה טובה.

.64. המדובב אבי גם הוא ערך דוח פעולה עם סיום פעולת הדיוב (ת/73). בשעה 20:15 לערך הוכנס לתא המעצר שם היו הקטין, איתי ואmir. כשהאמיר יצא מהתא, המדובב אבי נכנס עם הקטין למחלחת ושם שאל אותו מה הסיפור שלו ומי הוא. הקטין חזרשוב על שמו ו אמר שיש אנשים בחוץ שמכירים אותו. הקטין אמר שעורך דינו אמר לו שלא לדבר עם החוקרים ועם אף אחד. אמר לקטין שעורך דינו צודק, אבל רוצה לדעת מי הוא. הם יצאו מהמחלחת, ישבו ליד השולחן והקטין סיפר לו מה עשו לו השוטרים. אבי אמר לקטין שהוא לא מעוניין אותו ומעוניין אותו מי ישב אליו בתא. הקטין אמר לו שהוא יספר את כל מה שהוא, אבל יאמר את זה ביכילו "הם אמרו". הקטין סיפר על האירוע וטעצרו אותו עם אמיר.

בהמשך, עישן יחד עם הקטין סיגריות והייתה אווירה רגועה.

בשלב מסיום הלכו לשון וביבוך הוציאו אותו מהתא.

עדויות המדובבים בבית-המשפט

.65. המדובב אמיר העיד ראשון מבין המדובבים, בתחופשת. מסר, כי ידע שהمدובב בקטין, הגבילו את הדיוב עד השעה 22:00, והօירה כלל הייתה נינוחה (פרוטוקול עמ' 96-97). העד הדגים את האופן שבו סימן לקטין אם נשאו סכין או אקדח ושהקטין אישר שהmadovar באקדח (עמ' 99, שורות 14-25), אם כי הוא לא נגע בו. לאחר מכן הינה לה שיחה בלחש על-יד המיטה, כפי שתועדה בדו"ח הפעולה.

מתוך החקירה הנגדית הממושכת אצין רק מספר נקודות רלבנטיות. העד עמד על כך שתודרך להוציא הודהה מהקטין בדרכים חוקיות ותקינות. אישר, כי הציג עצמו כמי שביצע שוד חמור (עמ' 104 לפרטוקול, שורות 17 - 25) וכן ציין דמיות עבריות מוכרכות, שהניחס שגם הוא מוכרכות לקטין (עמ' 106, שורות 16 - 18; חקירה חוזרת - עמ' 155 שורות 1 - 10). נשאל שאלות על השיחה שנערכה ביניהם בלחש, כשהעד לא אימץ את פרשנות הסניגור לעניין היותה של הסיטואציה מאימת (עמ' 118 - 123), הבהיר כי איים על הקטין (עמ' 128 שורת 20 - 22), והדגיש, כי הקטין הוא זה שדבר בלחש (שם, שורה 29).

.66

המדובר איתי העיד בהמשך ישיבת יום 22.6.17.

במהלך חקירה נגדית ממושכת, העד שלל כי דבר עם הקטין בלחושים, אישר כי מדובר אבי היה עם הקטין בשירותים, אך אין זכר פרטים על כך וגם לא ערך על כך רישום בדו"ח הפעולה שלו. תיאר שוב את הסיטואציה שהקטין סימן בידו, כשבסיטואציה זו התלחש עם המדווח אמיר, הוא לא הצליח לקלוט את מלאו תכני השיחה, ומה שהצליח לשמעו רשם בדו"ח (עמ' 168 - 170). העד עמד על כך כי בתדריך נאמר לו להימנע משימוש ב"אבות הפסול", אך מעבר לשימוש בכוח לא ידע לפרט במה מדובר (עמ' 180 לפרטוקול).

.67

המדובר אבי העיד גם הוא בתחפושת בישיבת יום 22.6.17. תיאר, כי על רקע החשש של הקטין כי יש האזנה בתא, הוא הוביל מהלך של שיחה בתוך השירותים, שם הקטין עמד על כך שהסניגור "יעץ לו שלא לדבר עם איש. הקטין הוא שפתח את המים במקלחת ונראה מלא בטחון (עמ' 189 שורות 2 - 3). לאחר מכן יצא ועייננו סגירה, הקטין נראה היה נינוח, והסביר כי יספר לו הכל ב"אומרים ש..." (עמ' 188 לפרטוקול). העד חיבר בין האמור בדו"ח הפעולה שרשם לבין השיחה שנשמעה בינו לבין הקטין בזמן הדיבור, והבהיר כי הקטין נראה או נשמע לחוץ.

בחקירה נגדית העד אישר, כי הוא קרא לקטין להיכנס למקלחת, בשילוב עם סימני ידים (עמ' 195 - 197, 200 לפרטוקול) לאחר בערך 10 דקות שהיא בתא. עם זאת, בזמן שבו בתא השירותים, הקטין לא מסר תכנים מפלילים כלפי עצמו או כלפי אחרים (חקירה חוזרת, עמ' 220 שורות 10 - 12). כן אישר, כי ברור שהציג את עצמו בעברית, ובror שמדובר בסיטואציה לא נעימה של בית מעצר ולא "בית מלון". העד עמד על כך, כי הקטין הוא שפתח את המים תוך כדי השיחה (עמ' 205, שורות 1 - 4), וכי באף שלב לא איים עליו. העד נשאל שאלות רבות לעצם האירוע עצמו, אך העד השיב כי לא ידע דבר על פרטי אירוע השוד.

חקירות הקטין לאחר פעילות המדווחים

.68. הקטין נחקר לאחר גמר הדיבור ביום 22.7.15 (ת/30), שתק במהלך כל החקירה וסירב לחתום על ההודהה.

.69. הקטין נחקר שוב ביום 26.7.15 אחה"צ (ת/31), ושתק במהלך כל החקירה, לרבות כשהושמעו לו קטעים מהדיבוב, ושוב סירב לחתום על הودעתו. כך גם נהג שנחקר בפעם האחרונה ביום 2.8.15 (ת/32), כשבועמת עם העובדה שרכבת הטיווה נתפס ובתוכו תרמייל אקדמי.

.70. ביום 26.7.15, הקטין נחקר על-ידי גדי אבibo (ע.ת.3), אשר שימש כחוקר שRICT את החקירה. במהלך החקירה זו הוטחו בפניו של הקטין כל הראיות שנאספו נגדו, לרבות הדיבוב שנערכ לו, כשהושמעו לו קטעי קול מהדיבוב (עמ' 99 לפרוטוקול, שורות 1-3). זו הייתה הפעם הראשונה שהקטין נחשף לכך שהוא מודובבים בתא, בשלפni כן אמר לו שיש תМОנות מהפייצוץיה (שם, שורה 21). במהלך החקירה זו, החוקר עימת את הקטין עם העובדה שבמהלך הדיבוב הוא נשמע מודה ביצוע השוד יחד עם הנואם אף מסר פרטיים מוכנים, אך הקטין שתק (שם, שורות 23-24).

עדות הקטין בבית-המשפט

.71. הקטין (ע.ת.1) העיד בישיבת יום 4.2.16, בנסיבות אימו. מדובר בבחור גבוה בצורה יוצאה דופן, ספורטאי מצטיין בתחום ההיאבקות.

כפי שפורט לעיל, מסר שהוא דובר עברית, אנגלית ורוסית, עלה לישראל בשנת 2001 (עמ' 54 לפרוטוקול, שורה 24), וכן תיאר את הקשר שלו עם הנואם.

.72. באשר לפעולות הדיבוב העיד, כי היה בן 17, פעם ראשונה עצר במשטרה. שנכנס לתא, ראה שלושה ערביינים עם קעוקעים אשר התחלו ללחוץ עליו, והוא התרברב וסיפר "שטויות" וסקרים, כאשר הפרטים למד מהשוטרים במהלך החקירה, והכל כדי שלא יקרה לו משהו בלילה (עמ' 58 לפרוטוקול, שורות 5-15). כשהופנה לחקלים בתמליל בהם סיפר על הנואם השיב, כי מדובר בשקרים, ובכל מקרה אינו זכר מה סיפר (עמ' 60 לפרוטוקול, שורות 16-17).

הקטין הוכרז עד עווין (עמ' 62, שורה 26). חזר על כך כי נכנס לתא, היו שם בגירים עם קעוקעים, הוא נבהל והתחליל לדבר, שכן שמע אודוט פרטיו השוד במהלך החקירה, הכחיש מעורבות בשוד, וטען כי התרברב בפני המודובבים (עמ' 64 לפרוטוקול). מסר שלחציו עליו, וש"אבי" לך אותו לשירותים והתחליל לדבר אליו בלחץ, כשהוא זכר את הבעת פניו השלילית (שם, שורה 26). הוא התחליל לספר סיפורים, כדי שלא יחשוב עליו שהוא מודוב (עמ' 65 לפרוטוקול, שורות 1-2).

הקטין הופנה אל הבדיקה בה הוא נשמע שואל, כמה שנים יכול לקבל אדם שאין לו עבר והוא קטין ומואשם בשוד מזון; הקטין השיב שיכל להיות ששאל, אך אינו זכר (שם, שורה 20), כי אין לו מושג מדוע שאל את השאלה זו, ואין בה כדי להוכיח שהוא ביצע את השוד (שם, שורה 27). ההטעינות שלו נבעה מהחשש ש"יתפרו לו תיק", וכי הוא נכון בכך שהtabיעה מוחקת דברים מההקלטות (שם, שורות 30-31).

במהלך התובעת עימתה את הקטין עם פרטים שמסר, אשר לא עלו בחקירה קודמת, כגון: השוד התרחש בחניה, המתلون לא נפגע, וכי המדווח ברכב בצלע מט. הקטין השיב באופן מתחמק, וחזר על עמדתו כי התרבurb בפני המדווחים או ש"סתם" אמר את הדברים (עמ' 67 - 69 לפרטוקול). הקטין שלל סכסוך עם הנאשם ומסר, כי לא התקoon לסכן מישחו, המציא סיפור ולא ידע שההשלכות של הסיפור שישפר עלולות לסכן מישחו (שם, שורות 29 - 30).

כשועמת עם דבריו כי קיבל עצה מסניגורו לא לדבר עם איש כי יש בתא האזנות, השיב שאינו זוכר דבר זהה (עמ' 74 לפרטוקול, שורה 10).

כשנאמר לו שיש פרטים שמסר בדיון שאינם קשורים למקורה והם מדויקים, השיב הקטין שלא הכל שקרים, הרוב שקרים (שם, שורה 24).

הקטין נשאל מדוע לא הסביר בחקירה שהוא התרבurb ומדובר בדברי שקר, כשועמת עם תכני הדיון, והוא השיב שלא אכל ארבעה ימים ולא חש בטוב בבטנו (עמ' 76 לפרטוקול, שורה 31), והוא בלחץ של מעצר ראשון.

הקטין עומת עם ממצאים מפלט שיחות הפלפון שלו, אך הוא השיב שאינו זוכר דבר שקשרו לכך (שם, שורה 13).

73. התובעת הציגה לקטין סרטון מצילמת האבטחה של הפיצוציה (ת/4), והוא נשאל אם הוא מזהה את עצמו. הקטין השיב שיכל להיות, אם כי התאריך 9.7 לא אומר לו כלום (עמ' 80 לפרטוקול, שורה 7). הוסיף, כי אינו מזהה את ההליכה שלו והוא אינו רואה קופצ'ון אלא חולצה (שם, שורות 9 - 17). הקטין לא זיהה את האדם שנראה לידיו, לא מכיר את האיזור ולא זכר אם היה בפיצוציה (שם, שורות 19 - 27). חזר על כך, כי אינו בטוח שזה הוא שנראה בתמונה (שם, שורה 28).

74. בחקירה נגדית מסר הקטין, כי היה ב"סטרס" ממעצרו ולא אכל מספר ימים, היה מדוכא ובמצב מעורער (ישיבת יום 8.3.16, עמ' 83 לפרטוקול, שורות 24 - 29). אישר, שביום המעצר, הנאשם גם הוא היה בביתו של חברו, ר', ברחוב רמב"ם ברכבות, וכי עד למעצרם לא שוחח עם הנאשם מעבר לש"ל "שלום שלום" והוא לא ידע פרטים אודות הנאשם (שם, שורות 16 - 32).

אישר, כי רוסית היא שפת האם שלו, אך מעולם לא דיבר עם הנאשם ברוסית (עמ' 86 לפרטוקול, שורות 1 - 2).

אישר, כי במהלך חקירתו השנייה החוקר מסרו לו את פרטי האירוע, כי לא הרגיש טוב ולא אפשרו לו לראות רופא כשהתلون על כאבים בגרון ובראש (שם, שורות 22 - 26).

הסביר את שתיקתו בחקירה על רקע חששו מהחוקר ממנו. כן הרחיב באשר לחשש מהאסיר המדווח שהוא עימו בתא, שהוא קירח עם קעוקעים, נראה היה לו אדם מסוכן, ופחד שיחשוד בו שהוא הוא מדווח (שם משורה 26 - עמ' 88 לפרטוקול, שורה 12).

כשאמר בדיבוב "אמרו לי" התכוון לכך שבחקירה השוטרים מסרו לו פרטים אלו (שם, שורה 22).

הקטין אישר שהוא לחישות במהלך השיחות, אך איינו זוכר על מה דיברו (עמ' 90 לפרטוקול, שורות 10 - 12).

הקטין חזר והדגיש את חששו מהשלישי שנכנס לתא, הוא המذובב אבי, אשר נראה לעילו מבן 40, וכי העצור השני לא רק שידר איום אלא גם "עשה לו פרצופים" (שם, שורות 14 - 22).

באשר למקום הימצאו של הרכב וצבעו, אמר שהמציא סייפור (עמ' 91 לפרטוקול, שורות 24 - 26), וכי נקב מספר פעמים בשמו של אמיר, כי בתחנה אמרו לו את השם (שם, שורה 31).

.75. הוגש פلت שיחות מהטלפון של הקטין - ת/27, ממנו עולה, שבשבועות שקדמו לאיורע הקטין ביצוע מספר שיחות כשהוא ממוקם ברחוב רמב"ם ברכבות (שם גם נעצר). בשעה 1:27:23 הייתה שיחה יוצאה ובשעה 4:15:22 יש שיחה נוספת, כשהקטין מאוכן באותו המקום, ברחוב רמב"ם ברכבות.

.76. התרשםתי שהקטין מסר עדות שקרית בבית-המשפט. צוין, כי בשעת מסירת העדות היה לעילו מבן 19 שנים. מדובר בבחור גבוה מאד, מלא בטחון, אשר העיד באופן לאאמין ולא עקי. חוסר האמינות בלט במיוחד בoutuתו שבו הקטין "התקשה" לזהות עצמו בצילומות האבטחה, חרב העובדה שהוא נראה שם בבירור, וניתן בקלות לזהותו גם על רקע גובהו החרג.

הקטין הרחיק עצמו באופן מלאכותי מכל קשר עם הנאשם, ונמצא דבר שקר באשר לפעמים שנפגשו.

באשר לטענות שהעליה כלפי המذובבים "יאמר, כי לאחר פעילות הדיבוב, הקטין לא העלה ولو טענה אחת בהקשר של המذובבים במהלך חקירותיו, חרב העובדה שהחוקר אשר ריכז את התקיק, גדי אביב, הטיח בפנוי את כל הראיות, לרבות הצלומים ודבוריו למذובבים".

גרסאות הנאשם

.77. במהלך כל חקירותו הנאשם שתק - ראו ת/16 מיום 20.7.15, שם אמר שהמשטרה מתנצלת לו והוא שוקל להגיש תביעה אזרחית; ת/17 מיום 23.7.15; ת/18 מיום 28.7.15; ת/19 מיום 2.8.15 - כאשר בחקירה זו נאמר לו שרכיב הטיווה נמצא, וה הנאשם ביקש לשוחח עם עורך-דין.

.78. חרב האמור, על-פי מזכיר שערך החוקר ורנטץקי אודות שיחה עם הנאשם ביום 28.7.15 (ת/23) עולה, כי בתחלת החקירה ביקש הנאשם להתייעץ עם עורך-דין, החוקר הוריד אותו לבנייה החקירות והמתין עימיו. במהלך ההמתנה, פנה אליו הנאשם ו אמר לו: "**מה יוצא לכם למשטרה שאני אכנס לכלא**" **"בוא נגיד שאני עשית את השוד אז כמה נראה לך שאני קיבל 18 חודש תנאי של הפעלה ועוד 6 שנים על השוד בדרכך"**.

בחקירה ראשית, חזר העד ורניצקי על השתלשלות עניינים זו במדויק.

בחקירה נגדית אישר, כי לאחר אימרה זו, גבה ממנו עדות, כשהיפנה לעניין זה לשורה 2 בת/18, גם אם לא כתב שם במפורש שנערכה הפסקה בעדות. העד אישר, כי היה ראוי שיחזור את הנאשם ויעמת אותו עם האימרה, אך לחקירה היה קצוב משלה (עמ' 39 לפרטוקול, שורה 4). חזר על כך, כי הנאשם הוא שפנה אליו ואמר לו את הדברים, והם כלל לא נאמרו בצלינות (שם, שורה 22). את המזכיר כתב לאחר סיום החקירה.

עדות הנאשם בבית-המשפט

79. במשפט הראשון **בחקירה ראשית**, הנאשם הזכיר כבר מיזמתו כי הוא דובר עברית בלבד: "**קוראים לנו אמריך איסאקוב, אני בן 28, ליד הארץ אני דובר רק עברית.**" (עמ' 222 לפרטוקול, שורה 25). הוא הכחיש מעורבות במיחס לו והסביר, כי הוא נעצר מספר פעמים לפני כן בחשד שירה באדם (עמ' 223 לפרטוקול, שורות 4-10).

הנאשם העיד, שאכן היה בפיקוזיה באותו הלילה, הוא נכנס לקנות שתיה וסיגריות, ושםפגש את הקטין, "ב' זהה" (עמ' 223 לפרטוקול, שורה 24). הסביר, כי הקטין היה בקיוסק שהגיעו לשם, לא רואים במצלמות שהגיעו יחד, ולפניהם ראה את הקטין פעמיים או שלוש באותו דירה (עמ' 224, שורות 5-8). לא זכר בדיק אם דיבר עם הקטין בפיקוזיה, "יתכן ואמר לו שלום והמשיך: "**קנית אייפה שהוא הלך לקנות**" (שם, שורה 26). הקטין המשיך והוא לא ראה להיכן (שם, שורה 30).

הוא נעצר בדירה שהוא לא דירת מסתור, אנשים נכנסים וباءים, מבלים ושותים בה, מקום מוכר לאנשים רבים - לרבות למשטרה (שם, שורות 26-31).

הנאשם הוסיף, כי נעצר לאחר שהוא משוחרר כמה חדשניים ממאסר ארוך, אחרי שיקום וטיפול והכחיש כי שدد רכב, וכי "לקח" אותו "ילד בן 17" לגנוב או לשודד, כשהעבר הפלילי שלו עומד לו לרועץ (עמ' 225 לפרטוקול, שורות 3-9).

80. **בחקירה נגדית** נשאל אם שני הוריו נולדו ברוסיה, והוא השיב שהם נולדו בקוווקז (עמ' 225 לפרטוקול, שורה 21). עוד נשאל, מתי הם עלו לישראל, והנאשם השיב שהם ותיקים מאוד, הוריו עשו צבא (שם, שורה 23), הם מדברים עברית כמעט תמיד, ואם הם מדברים קווזקית, הנאשם אינו מבין (שם, שורות 32-31).

הנאשם נשאל אם בבית לא שמע את השפה הרוסית אלא רק קוקיזית, והשיב שהשפה הדומיננטית היא עברית, אבל אם היו יוכחים בינהם, אז נזכרתה פה ושם מילה בקוקיזית, ואולי הוא יודיע לומר מילה אחת או שתים בקוקיזית (עמ' 226 לפרטוקול, שורות 2-3).

הנאשם מסר, כי בשעת השוד, היה עם חברה וחברים בגין עירוני בנס-צינה, והגיע לשם פקח שרשם דו"ח לחלק מהאנשים שהיו שם כי חשב שהשאיו שם בקבוקים ריקום (שם, שורות 22 - 28). הסביר שוב, כי לא סיפר זאת במשטרת היות והוא מיאש לאחר שכבר זומן לחקירות בגין ירי, וכי הוא אינו מאמין באף שוטר שהuid.

הוצג לו סרטון מהפיצוץ, והנאשם ציהה את עצמו כמי שלבש ג'ינס וחולצה, וכן ראה אדם נוסף גבוה ממנו עם קפוצין ומכנסיים קצרים (עמ' 227, שורות 13-14). אישר שאכן הוא והקטין נראים בצילום מהפיצוץ (שם, שורה 31), והוא אינו מכחיש שהיא באותו היום ובאותה השעה בפיצוץ.

הוצג לו צילומי האבטחה של אולמי קיירה, כשלגשנת הנאשם, נראים אדם גבוה ואדם נמוך, אך לא בדיק עם אותם בגדים. כן סירב לאשר שעל ידו השמאלית של האדם הנמוך נראית תחבותת - אם כי הבחן שיש לו "משהו" על היד השמאלית, וחזר והטיח בתובעת כי היא "מלבללת" אותו (שם, שורה 28 - סוף עמ' 229). הנאשם סירב לאשר כי שתי הדמיות הנראות בפיצוץ ובמצלמות האבטחה של אולמי קיירה הם אותם אנשים, הוסיף כי טענה זו שקרית לחלוtin, ובכל מקרה לא רואים אותו שודד רכב עם אקדח. הזכיר, כי מדועות השוטרים השתמעו כי קיימות בעיות בזמן, והוא אינו מאמין לשוטרים (עמ' 230, שורות 12 - 23).

במהרשך, הנאשם השמייע טענות כלפי עדות המטלון, כל אחד מעדי הראיה, וכן העיר על כך שהמשטרה לא עשתה מסדרי זהה.

הנאשם נשאל לגבי העובדה שנכפה יחד עם הקטין בסמוך לבית משפחתי לביא. הוא שלל היכרות עם משפחת לביא ועל-פי דבריו, כלל לא זוכר את האירוע, שכן הוא עבד בגננות במקומות רבים (עמ' 232 - 233 לפרטוקול).

באשר לחתכים בידיו, העיד שיש לו מעל 12 חתכים בשתי הידיים ממאסר קודם, שנגרמו מפגיעה עצמית, ביקש לראות דו"ח של רופא כי מדובר בחתכים חדשים והוסיף, כי בוודאי קיימים מזקרים על כך שפגע בעצמו יותר פעמי (עמ' 233, שורות 5 - 19).

בכל מה שקשרו לתמלילים, סירב הנאשם לענות, בטענה שגייע מומחה מטעמו לעניין זה (עמ' 234, שורות 14 - 18).

הנאשם השמייע מני טענות כלפי החוקרים והمدובבים, וכך הסביר את העובדה שהקטין קשור אליו במקרה בעת שהוא בתא עם מדובבים.

כן אישר, כי בחקירה עם ורניצקי אמר שהוא רוצה להתייעץ עם עורך דיןו, ואי-אפשר לשוכח זאת, שכן הוא הוכח, אם כי לא הגיע תלונה על המקרה (פרוטוקול עמ' 238, שורות 24 - 31). הנאשם אישר כי המתין מחוץ לחדר החקירה לעורך דיןו במהלך הפסקת סיגריות ואוכל (שם, שורות 30 - 31), וכן אישר כי שוחח עם החוקר בהפסקה. כשבועמתו הנאשם עם האמור במצור ת/23, הוא לא השיב באופן ישיר אלא הטיח בתובעת, שאם הוא פונה אל החוקר ופותח את הלב בפניו, "כailo בעקיפין מודה", אז מדוע לא נחקר על כן. הבהיר שאמיר את הדברים וטען, כי השוטרים מנסים לעשות "תחבולה" (עמ' 239 לפרטוקול, שורות 6 - 10).

.81. הנאשם השמייע את גרסתו לאיורים לראשונה בבית-המשפט. התרשם מהאדם לאאמין, אשר מסר גרסה שקרית וכבושה לאורך כל עדותן.

בתחילת עדותו טרח מיד, ומיזמתו, להציג שהוא דובר עברית בלבד. הנאשם הוסיף פרטים רבים הנוגעים להוריו, אשר אינם ממש רלבנטיים, כאשר להתרשםות ניסה לשכנע באופן מלאכותי שאין ידוע אף לא מילה אחת ברוסית.

הנאשם זיהה עצמו בצילמות לראשונה במעמד העדות בבית-המשפט, אך הרחק עצמו באופן מלאכותי מכל קשר עם הקטין, ומסר גרסה כבושה באשר להימצאותו בגין ציבורו בשעת השוד.

עליה באופן ברור כי הנאשם מעוררת היטב בחומר הראיות ולעתים, במקום להשיב באופן ישיר לשאלות בחקירה נגדית, הינה ל"בעיתיות" באמירות ופעולות של עדי התביעה.

עדת-הגנה: חוקרת מז"פ

.82. עדת הגנה נוספת שזמנה לאחר שהתגלה כי למתלון בוצע הליך זיהוי באמצעות דפודף באלבום, היא לייטל מליחי (עדת הגנה 2), חוקרת זירת עבירה במעבדה לזיהוי פלילי במרחב שפלה.

במהלך חקירה ראשית, הוגשו באמצעות העודה שני ד"חוות חיפוש - האחד מהשעה 1:57:32 (ג/4), והשנייה מהשעה 2:07:50 (ג/5), כשהמדובר בהליך הדפודף באלבומים שביצע המתלון. העודה עמדה על כך, שהשעות אינן הגיוניות, שכן היא אינה עובדת בלילה, וככל הנראה מדובר בטעות - כשיתכן שהמדובר בשעותacha"צ (עמ' 259, שורות 9 - 11). העודה הוסיפה, שרק אם יש זיהוי היא יורדת עם המזהה לחקירה, ורק אם מדובר בתיק חמור, "מן הסתם" תהיה התענין של החוקרים. עוד מסרה, כי הדפודף נשמר, אך חוקרים יכולים לראותו רק דרךה, שכן היא סבורה שלחוקרים אין הרשות לשירה למחשב, ודק אמר מדויק בתיק חמור, "מן הסתם" תהיה התענין של החוקרים. על כן סביר להניח שלא עדכנה את החוקר אלא אם שאל אותה (חקירה חוזרת, עמ' 261 שורה 1).

בחקירה נגדית הבהירה, כי כאשר אין זיהוי, כפי שairy בעניינו של המתלון, היא אינה מדפיסה את הפליטים ואני מעבירה דבר לחוקר.

הזהר על-ידי ב"כ המאשימה, כי הנאשם לא הופיע בדף (עמ' 261, שורה 10).

.83. מומחה מטעם ההגנה לעניין התמלילים לא הגיע להעיד בסופו של יום.

קביעת ממצאים

.84. הנאשם והקטין לא צולמו באופן ישיר בעוד מצלמות האבטחה השונות. עם זאת, המארג של הראות הנسبתיות, הכוללות צילומי מצלמות האבטחה, עדות המתלון, עדויות עדי הראה ו謝רי הנאשם - לצד הראה המחזקת של הודהה הקטין לפני המדובבים, מביא למסקנה כי התביעה עמדה בנטול המוטל עליה להוכיח את כל המiosis לנאים בכתב-האישום.

.85. ממצבור הסרטונים שהורדו מצלמות האבטחה השונות, עולה באופן ברור, כי בשעה 1:45 הנאשם והקטין נכנסו ייחדיו לפיצחיה, שבו במקום אף תקשרו ביניהם. בשעה 1:55 השניים יצאו יחדיו את הפיצחיה, והלכו אלכסון לכיוון החניון בו אירע השוד. בשעה 1:57 השניים חצו את החניון של אולם החתוונות לכיוון החניון בו אירע השוד, כשבנקודה זו, האחורה המתועדת הסרטון לפני השוד, הם מצויים במרחק של 30 מטרים מתלון. בשעה 01:59 הגיע המתלון ברכבו לחניון. בשעה 2:02 לעיר נראת רכב הטויטה נמלט מהחניון, באורות קבועים, כאשר דמות של בחור גדול לבוש קופזון שחור - הוא הקטין, ישב ליד הנהג; בשעה 02:04 נראת רכב המתלון חוצה את הרמזור של רחוב יצחק - הבנים פונה שמאליה לכיוון רחובות.

.86. הוכח מעבר לספק סביר, כי באותה חלון הזדמנויות שבין הנזקודה האחורה בה נראה הנאשם והקטין - האדם הנמוך והבחור הגבוה, שפערו הגבהים בולטים עד מאד ביניהם - התרחש שוד הרכב מתלון, באופן המתואר בכתב-האישום, ועל-ידי הנאשם והקטין. עדות המתלון, עדותם של גנטו, עדויות עדי הראה יסמין וממן תומכים בתיאור המתלון ובתיעוד האירועים בצילמות האבטחה.

.87. עדות המתלון, מהגרסאות שמסר ממש בסמוך לאירוע ומידויות עדי הראה עולה, כי השניים היו לבושים בגדים שחורים, לרבות קופזוניים, כשהנאים - הנמוך מבין השניים - הרים את חולצתו בידו האחורה, כך שכיסתה את החלק התיכון של פניו. لكن, המתלון לא יכול היה לזהות את השודדים. הקטין - הגבוה מבין השניים - הוא שניגש אל הרכב, פתח את דלת הרכב ומשך את המתלון מחוץ לרכב. מיד לאחר מכן פנה הנאשם - הנמוך - אל המתלון, ובעוודו אווח באקדה שחור שדומה ל"גלווק" וכוכונו לעברו, אמר לו "לעוף" מהמקום. הנאשם הוא שניגש לרכב מחוץ לחניון, בעוד האורות קבועים.

88. עדי הראיה בחניית הספורטק ועובדיו העירייה אשר עבדו בכיר סמוכה מבססים, כי השודדים אכן נהגו באופן המסכן את המשתמשים בדרך, באורות קבועים ובמהירות כבשיים עובדי העירייה העידו שכמעט ונדרסו, והכל כפי המתואר בכתב-האישום.

89. הריאות הנسبתיות באשר לאירוע השוד מחויקות בהודאת הקטין בפני המדובבים.

90. לעניין פעילות המדובבים עצמה אצין, כי האזנה לתמליל מעלה, כי אכן הייתה אינטראקציה לא נעימה מול המדובב אבי. עם זאת, וחוץ העובדה שהקטין היה בתא עם שלושה עצורים בגדירים (מתחלפים), לא התרשםתי כי היה לחוץ במיוחד מהמעמד, אלא הוא הפגין בטחון, מעורבות וריסון רב לאורך כל שעות הפעולות, כשפעל בקורס רוח גם לפि עצת עורך-דינו.

91. בהינתן העובדה שהמדובר בעדות מחזקת בלבד, לא מצאתי פסול בפעולות הדיבוב כלפי הנאשם הנוסף, אשר היה קטין אז. מדובר במדובבים שהם שוטרים, אשר קיבלו תדרוך בטרם כניסה לתא המעצר, לרבות בדבר גילו של הקטין, הם היו מודעים להגבלות הנובעות מכך, ובנוסף - כל המתרחש בתא היה מבוקר ומוקלט.

אין בעצם העובדה שהוכנס לתא של הקטין מדובב שהוא שוטר בגין כדי להביא לפסילת אמרתו של הקטין. אכן, סעיף 13 לחוק הנוער (שפיטה, עונישה ודרכי טיפול), תש"א - 1971 [להלן: "חוק הנוער"] מורה כי, בכלל, אין לעצור קטינים ובגדירים ייחודי, שתכלית הוראה זו היא הגנה על קטינים עצורים. עם זאת, לא ניתן לומר כי תכליות זו יכולה משhocנס לתא של הקטין מדובב-שוטר בגין, שכן פעולה זו כמוות כפעת חקירה, כבר נפסק כי הכנסת מדובב לתא של עוצר היא תחבולת חוקית לגיטימית (ראו: ע"פ 481/12 **פלוני נגד מדינת ישראל** [30.12.14], בפסקה 20, שם אישרו בית-המשפט המחויז והעלין תרגיל חקירה של הכנסת מדובב-שוטר לתא של קטין).

92. לאור האמור לעיל, לאור התרשומות השילתיות מהקטין בבית-המשפט, אני קובעת כי יש ליתן משקל לאמירותו המפליליות של הקטין בשעה ששחה בתא עם המדובבים.

93. הקטין הפליל את עצמו ואת הנאשם בדברים שמסר למדובבים. הקטין תיאר כי ביצע את השוד עם אמיר, עליו הוא סומר במאה אחוזים, כאשר המדובב ב"בחור טוב", עם עבר פלילי. אמרה זו מגובה בכך, שהנאשמים נצפו ייחודי בשתי הזדמנויות לאחר השוד: ביום 14.7.15 בביתו של עמוס לביא ה"גדול", וביום 20.7.15, כשהם נעצרו בעת שעשו שניהם בבית ברוחב רמב"ם ברוחבות. אך יש להוסיף את שקרי הנאשם והקטין, אשר עשו כל נסיען להרחק עצמן באופן מלאכותי מהנסיבות האחד את השני.

94. לא התעלמתי מטענת ההגנה לפיה הקטין מסר פרטים בהקשר לשוד, פרטים אשר הועברו אליו בכוונה

על-ידי החוקרים (כגון: מקום השוד, סוג הרכב וכו'). עם זאת, בחינת הפרטים שמסרו לו החוקרים במהלך חקירתו השנייה (ביום 15.7.21, ת/29) אל מול דברי הקטין המתועדים בתמליל הדיבוב והקלטה (ת/33 והמצגים הנלוים) מעלה, כי הקטין מסר פרטים מוכנים למדובבים, שלא נמסרו לו על-ידי החוקרים: א. הקטין ידע פרטים אודוט המתלונן, כגון שלא נפגע ולא אירע לו דבר; ב. הקטין ידע שהמצב של הרכב טוב, אך אין המדובר ברכב חדש (ובהקשר זה רأוי להזכיר את אמרתו כי עשה שנות שהסתבר עבורי רכב בשווי זהה); ג. לא הוא נהג ברכב; ד. הרכב הוחבא על-ידי שניהם יחד; ה. הקטין עומד על כך שלא נגע בנשק והביע בטחון שלא ימצאו ט.א. או ד.ג.א. על האקדח, שכן ידע כי הנאשם הוא שאחז באקדח; ו. הבגדים נזרקו על-ידם, כאשר אכן הקפוצ'ונים לא נמצאו עד היום.

.95. בפני המדובבים העלה הקטין אמירות המפלילות אותו עצמו, כגון חשו כי זהה במסדר זיהוי, החריטה שהביע על כך שהסתבר בשוד הרכב שלו אינו גבוה, והתעניינותו באשר לעונש הצפי לקטין, נעדר עבר פלילי, אשר מבצע שוד מזמין.

.96. מדברי הקטין למדובבים ניתן ללמוד אודות קשירת הקשר בין הנאשם לבין (ראו עדות המדובר אמר בעמ' 100 לפרוטוקול, שורות 7 - 8). בנוסף, מעצם הנסיבות באקדח ובקפוצ'ונים וכן מחלוקת התפקידים בין השניים ניתן ללמוד, מני ובו, כי המדובר באירוע הכלול בהכרח מימד של תכנון. יזכור, כי "עובדת קיומו של קשר נתנת להוכחה גם בדרך של הסקת מסקנות מהתרחשויות מאוחרות שהתרחשו לאחר היוזצחותו של הקשר, ובלבך שהמאחר מלמד על המוקדם". (ע"פ 8416/09 מדינת ישראל נגד חרבות [10.6.9], פסקה 51; ראו גם בע"פ 685/81 אהרון נגד מדינת ישראל, פ"ד לז(1), 673 (686)).

.97. ב"כ המאשימה ביקשה ליתן משקל גם לאמירותיו של הנאשם לחוקר ורניצקי, אשר נאמרו בזמן שהמתין לסניגורו, ותוועדו במצר ת/23. החוקר ורניצקי אישר, כי ראוי היה לעמת את הנאשם עם אימרה זו במהלך החקירה שנמשכה מיד לאחר ההפסקה. מסיבה לא ברורה - גם לחוקר עצמו - הנאשם לא תושאל על כך כלל. על כן, אין רואה לנוכח ליתן משקל כאמור במצר ת/23, גם אם ניתן לראות בדברים בבחינת "ראשית הודה" מצדו של הנאשם.

.98. בנוסף, אין מתעלמת ממספר סוגיות בעיתיות שעלו במהלך שמייעת הראיות.

כך, למשל, נטען על-ידי ההגנה, כי המתلون חזר ותייר ששני השודדים דיברו רוסית ביניהם. אין מחלוקת, שהקטין דובר רוסית. לעומת זאת, לגבי הנאשם ראוי היה לחזור אם גם הוא דובר רוסית, כשבמהלך העדויות עליה, שסוגיה זו לא נבדקה ונחקרה כראוי. Chrif האמור, לא שוכנעתי כי המדובר במקרה חקירה אשר שומט את הבסיס תחת מארג הראיות הכללי, כישוץ בנוסף, כי הנאשם באופן לא אמין ניסה לשכנע כי הוא דובר עברית בלבד, Chrif ארץ המוצא של הוינו.

תקלה נוספת שאירעה היא העובדה שהתגללה רק בשלב מאוחר שהמתلون ערך פעולה של דפדף באלבום העבריינים. לאחר שהמתلون הובא בשנית להעיד בעניין זה, וכן לאור האמור בעודותה של עדת

ההגנה מליחי, שוכנעתי שאין מדובר בפגם המפחית ממשקל המארג הראייתי הקיים.

בנוסף, לא הטעמתי מהעובדת שאין ראיות פורנזיות בתיק הקשורות את הנאשם לאקדה או לרכב, ולא הוצאה ראה באשר לקשר טלפוני בין הנאשם לבין הקטין עובר לאירוע או לאחריו. עם זאת, הוצאה לפניה תשתיית ראייתית המורכבת מראיה אובייקטיבית בדמות סרטוני אבטחה, עדות קרבן עבירה, עדויות עדי ראייה, עדות שותף ראייה מחזקת ושקרי הנאשם, כך שאין בהעדר ראיות פורנזיות מהרכב שאוثر כדי להחליש את המארג הראייתי המוצק שהוצע על-ידי התביעה.

.99. אשר על כן, אני קובעת שדי במסכת הראייתית שהוצאה, לצד שקרי הנאשם במהלך עדותו בבית- המשפט (כשב汇报תו שמר על זכות השתקה), כדי לקבוע כי כל המיוחס לנאם בכתב-האישום הוכח מעבר לספק סביר.

.100. לאור כל האמור לעיל, מרשעה את הנאשם בעבירות של **שוד מזון בחבורה** לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין"), **קשר קשר לפשע** לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, ו**מעשה פיזות ורשלנות (נהיגה ברכב)** לפי סעיף 338 (א)(1) לחוק העונשין.

ניתנה היום, י"א אב תשע"ז, 03 אוגוסט 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאם.